

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.976 van 3 oktober 2013
in de zaak A. 209.066/VII-38.836.**

In zake : Vincent AKUDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sammy Bouzoumita en tevens door
advocaat Thomas Gillis
kantoor houdend te 9000 Gent
Vlaanderenstraat 78
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 juni 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 8 februari 2013 waarbij aan Vincent Akude een identificatiekaart voor het uitoefenen van bewakingsactiviteiten wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 september 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karin Lieckens, die loco advocaat Thomas Gillis verschijnt voor de verzoeker, en attaché Dominique Van Dam, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 4 februari 2011 vraagt de vergunde bewakingsonderneming de BVBA Exclusive Security op grond van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid (hierna : bewakingswet) voor de verzoeker een identificatiekaart aan voor het uitoefenen van bewakingsactiviteiten.

3.2. Als gevolg van die aanvraag wordt een onderzoek naar de veiligheidsvoorwaarden gevoerd. In het verslag van het veiligheidsonderzoek worden een aantal processen-verbaal van de politie te Gent vermeld betreffende feiten waarbij de verzoeker betrokken was. Het verslag maakt ook melding van een vonnis van 8 december 2004 van de correctionele rechtbank te Gent waarbij aan de verzoeker de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende één jaar wordt toegestaan wegens het uitoefenen van handelsactiviteiten zonder inschrijving in het handelsregister (sluikwerk).

3.3. Op 9 augustus 2011 adviseert de Commissie onderzoeken naar de veiligheidsvoorwaarden op basis van het voormeld verslag dat de verzoeker niet aan de veiligheidsvoorwaarden voldoet en dat een procedure tot weigering van de afgifte van een identificatiekaart moet worden aangevat.

3.4. Met een aangetekende brief van 30 augustus 2011 wordt aan de verzoeker meegedeeld dat de minister van Binnenlandse Zaken op basis van de in het verslag van het veiligheidsonderzoek vermelde feiten overweegt de identificatiekaart te weigeren. Er wordt eveneens meegedeeld dat de verzoeker over vijftien werkdagen beschikt om bij de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid inzage te nemen van het administratief dossier en over 40 werkdagen om zijn verweermiddelen bij aangetekende brief over te maken.

3.5. Op 6 oktober 2011 dient de verzoeker een verweerschrift in. Daarin laat hij gelden dat hij geen feiten heeft gepleegd die raken aan het vertrouwen dat in hem kan worden gesteld en dat bijgevolg een positief gevolg dient te worden gegeven aan zijn vraag tot afgifte van een identificatiekaart.

3.6. Op 8 februari 2013 neemt de minister van Binnenlandse Zaken de thans bestreden beslissing. De minister stelt vast dat de verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 6, eerste lid, 8°, van de bewakingswet, zodat hem geen identificatiekaart wordt toegekend.

Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

"(...)

Overwegende dat ik bij mijn beoordeling op geen enkele wijze rekening houd met de feiten dewelke u ten laste werden gelegd in het schrijven van mijn administratie dd. 30 augustus 2011, behoudens onderstaande twee processen-verbaal en vonnis:

(...)

Overwegende dat artikel 7 van de wet bepaalt dat de Minister van Binnenlandse Zaken, teneinde zijn appreciatiebevoegdheid in het kader van de beoordeling van de naleving van de veiligheidsvoorwaarde uit te oefenen, kan beschikken over gegevens van gerechtelijke en bestuurlijke aard, die hem

toelaten te beoordelen of de betrokkene, benevens de minimale objectieve wettelijke voorwaarden, ook voldoet aan de veiligheidsvereiste, die inhoudt dat betrokkene geen feiten mag hebben begaan die twijfel kunnen doen rijzen betreffende zijn algemene ingesteldheid of die een tegenindicatie van het gewenste profiel uitmaken, zelfs indien ze niet hebben geleid tot enige veroordeling op strafrechtelijk vlak.

Er dient immers een belangrijk onderscheid gemaakt te worden tussen de manier waarop de feiten moeten bekeken worden op vlak van de veiligheidsvoorwaarden en op strafrechtelijk vlak. Feiten die niet het voorwerp uitmaken van een strafrechtelijke veroordeling, bijvoorbeeld omwille van een opschortingsmaatregel of wegens een seponering zonder gevolg wegens toevallige feiten of wegens beperkte maatschappelijke weerslag, kunnen een weigering of intrekking rechtvaardigen wanneer ze bekeken worden in het kader van de veiligheidsvoorwaarden. De Minister kan derhalve nagaan of betrokkene in het verleden geen feiten heeft begaan of gedrag aan de dag heeft gelegd dat van die aard is dat er gerede twijfel bestaat of betrokkene wel over de ingesteldheid en integriteit beschikt die verwacht mag worden van een persoon die toegang wenst te verkrijgen of te behouden tot het beroep van bewakingsagent binnen de private sector.

Proces-verbaal n° GE.24.LA.17741/08 d.d. 04/03/08 uitgaande van Politie Gent inzake 'gebruik van valse en authentieke en openbare geschriften':

U biedt zich aan in een ING-filiaal alwaar u een rekening wil openen. De loketbediende stelt vast dat u gebruik maakt van een gestolen identiteitskaart. De foto is niet gelijkend met uw uiterlijk en het nummer van het voorgelegde document staat geseind als gestolen.

U verklaarde destijds aan de verbalisanten dat u handelde op vraag van een zekere Moo. De bankbediende zou u niet gevraagd hebben naar uw eigen identiteitskaart. U gaf de identiteitskaart van Moo omdat u voor deze een rekening wou openen. U had in ruil geen geld of andere zaken ontvangen. U deed dit omdat Moo uw vriend was. Bovendien geeft u zelf toe dat het inderdaad vreemd is dat u een rekening wilde openen voor een man die u hoogstens enkele keren op café had ontmoet, die u bijgevolg amper kende en die hiervoor geen enkele tegenprestatie wenste.

Overwegende dat u in uw schriftelijk verweer met betrekking tot deze feiten stelt dat u een rekening wou openen voor iemand anders omdat deze op dat ogenblik diende te werken bij Volvo en daarvoor niet bij de bank raakte. Deze persoon had zijn identiteitskaart meegegeven aan u. Deze bleek zonder uw medeweten gestolen te zijn.

Overwegende dat het bovenstaande feit voldoende vaststaat aangezien de loketbediende heeft kunnen vaststellen dat u een rekening heeft proberen te openen op naam van een derde en dit aan de hand van een gestolen identiteitskaart.

Overwegende dat, zelfs indien ik ervan kan uitgaan dat u ter goeder trouw heeft gehandeld en u een rekening wilde openen zonder dat u wist dat u een vals identiteitsdocument voorlegde en dit alles 'om een vriend uit de nood te helpen' en zonder dat u hiervoor enige compensatie heeft gekregen of ging krijgen voor de 'geleverde diensten', u toch had moeten beseffen dat deze daad niet getuigt van enig normbesef en dat u in dit ganse verhaal onzorgvuldig heeft gehandeld.

Overwegende dat uw verklaringen aangaande dit feit uiterst vaag zijn en door geen enkel element uit het dossier ondersteund worden, en dus bijgevolg weinig plausibel lijken. Bovendien geeft u tijdens uw verklaring aan de verbalisanten zelf toe dat het vreemd is een rekening te willen openen voor een persoon die u amper kent.

Proces-verbaal n° GE.22.LA.076404/06 dd 14/09/06 uitgaande van Politie Gent inzake 'aanmatiging van naam'

U wordt door de politie betrapd op het gebruik van de naam KUDES. De Dienst Vreemdelingenzaken kon bevestigen dat de naam AKUDE echt was en dat er onder de naam KUDES tegen u een uitwijzingsbevel liep. U verklaart dat u bij uw aankomst in België de naam KUDES heeft opgegeven. U gaf een valse identiteit op omdat andere vreemdelingen u dat hadden aangeraden.

Overwegende dat u in uw schriftelijk verweer met betrekking tot deze feiten verklaart dat u bij uw aankomst in België een valse identiteit heeft vermeld omdat dit u door zoveel landgenoten was gezegd. Volgens uw verweer is dit één van de enige twee feiten die u ten laste kunnen gelegd worden.

Overwegende dat de feiten van aanmatiging van naam voldoende vaststaan daar ze vooreerst werden vastgesteld door de politieambtenaren zelf en u trouwens ook toegeeft een andere naam te hebben gebruikt.

Overwegende dat ik er mij bewust van ben dat u stelt dat andere personen u hadden aangeraden een andere naam op te geven, maar dat dit gegeven in se geen afbreuk doet aan de door u gemaakte inbreuk; dat trouwens dient opgemerkt te worden dat u volgens eigen zeggen wederom ernstige inbreuken pleegt 'omdat andere personen u dit hadden gevraagd of hadden aanbevolen'. Dat ik mij dan ook niet van de indruk kan ontdoen dat u op die manier uw eigen verantwoordelijkheid wilt ontlopen.

Dat het opgeven van een andere naam om bepaalde maatregelen ten aanzien van uw persoon te kunnen ontlopen, uw betrouwbaarheid opnieuw ernstig in vraag stelt.

Notitienummer GE.61.98.1895/03 en GE.55.LA.137874/03 gevoegd bij GE.98.2259/03: vonnis Correctionele Rechtbank dd 08/12/2004

Tijdens een identiteitscontrole wordt u in het bezit gevonden van twee GSM-toestellen en een belangrijke som geld. U bent ook in het bezit van drie aankoopbewijzen van auto's en diverse visitekaartjes van garages. Uw vriendin verklaart hierover dat u auto-onderdelen opkoopt die u doorverkoopt aan een derde, die ze naar Afrika uitvoert. Uzelf verklaart dat u toen een vriend hielp bij het aankopen van auto's of onderdelen die naar Afrika worden verscheept. Ten tijde van deze feiten verbleef u onwettig in het land. U was niet ingeschreven in het handelsregister en had geen BTW-nummer. U kreeg voor deze feiten de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende 1 jaar wegens inbreuk tegen het handelsregister en inbreuk inzake het sluiwerk met handels- of ambachtskarakter.

Overwegende dat u aangaande deze feiten in uw schriftelijk verweer verklaart dat u schuldig werd bevonden voor enkele luttele transacties. U zou op dat ogenblik gewerkt hebben in opdracht van een zekere Obi Ocho. De rechtbank was van mening dat deze feiten uw toekomst niet mochten bezwaren. Bovendien is dit het enigste feit, naast het feit van 'aanmatiging van naam', dat u ten laste kan gelegd worden.

Overwegende dat bovenstaande feiten voldoende vaststaan daar u hiervoor de opschorting van de veroordeling kreeg op datum van 08/12/2004. Dat ik mij ervan bewust bent dat u de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van een jaar hebt bekomen, maar dat het zo is dat een opschorting van de veroordeling inhoudt dat, ook al wordt de uitspraak van de veroordeling opgeschort, de feiten bewezen worden verklaard.

Overwegende dat u in uw verweer aanhaalt dat de rechtbank u het voordeel van de opschorting heeft toegekend om uw toekomst niet te bezwaren. Dat (...) in dit verband kan gerepliceerd worden dat, het principe van de scheiding der machten indachtig, ik als Minister van Binnenlandse Zaken niet gehouden ben door de bezorgdheid van de rechter. De bewakingswet geeft aan de Minister van Binnenlandse Zaken immers een bijzondere appreciatiebevoegdheid betreffende de veiligheidsvoorwaarden na het doorlopen van een administratieve procedure. Ik ben dus op geen enkele moment gebonden door de opportuniteit van het nemen van de opschortingsmaatregel door de rechter aangezien de bevoegdheid van de rechterlijke macht en de bevoegdheid van de administratie totaal van elkaar onderscheiden moeten worden. Dat er, daarnaast, pas op datum van 04/02/2011 een identificatiekaart als bewakingsagent voor uw persoon werd aangevraagd. Dat de rechter dus onmogelijk de bedoeling had om uw toekomst als bewakingsagent te vrijwaren. Dat het gereguleerde beroep van bewakingsagent een zeer delicaat beroep is in vergelijking met de meeste andere beroepen en dat ik als Minister van Binnenlandse Zaken de eindverantwoordelijkheid heb inzake de toegang tot de private en bijzondere veiligheidssector.

Overwegende dat de feiten d.d. 2003 en 2006 vrij oud zijn en op zich waarschijnlijk niet meer zouden volstaan om een identificatiekaart als bewakingsagent te weigeren. Dat deze feiten echter opnieuw relevant worden in het licht van de meer recentere feiten d.d. 2008 en aldus in ogenschouw worden genomen.

Overwegende dat de bovenstaande feiten, hoewel zij plaatsvonden in uw privé-leven, wijzen op een algemene ingesteldheid die niet beoogd wordt door de wetgever ten aanzien van personen die werkzaam zijn in de bewakingssector.

Overwegende dat uit de feiten blijkt dat u niet over de nodige integriteit beschikt om tewerkgesteld te kunnen worden in de delicate sector van de private en bijzondere veiligheid; dat met integriteit wordt bedoeld dat men adequaat en zorgvuldig handelt, met inachtneming van zijn verantwoordelijkheden en de geldende regels.

Dat er met reden twijfel bestaat of een persoon die in het verleden, inzonderheid in 2003, 2006 en 2008, dergelijke feiten zoals hierboven weergegeven heeft gepleegd, heden over de geschikte ingesteldheid beschikt om het beroep van bewakingsagent uit te oefenen, hetgeen onder andere inhoudt dat hij zich aan de bestaande reglementering dient te houden alsook dat hij het nodige respect dient op te brengen voor de officiële instanties.

Overwegende dat u, gebaseerd op de feiten, een gedragsingesteldheid vertoont dewelke niet correspondeert met deze van een bewakingsagent.

Overwegende dat bovenvermelde feiten volstaan om u geen toegang tot de sector te verlenen aangezien zij aantonen dat u niet over de geschikte ingesteldheid beschikt om tewerkgesteld te kunnen worden in de delicate sector

van de private en bijzondere veiligheid.

Overwegende dat de feiten ernstig zijn en getuigen van een gebrek aan betrouwbaarheid en normbesef.

Overwegende dat ik, hoewel bovenstaande feiten niet meer zo heel recent zijn, in dit dossier rekening dien te houden met de ernst van de tenlasteleggingen. Bovendien blijkt eveneens uit uw dossier dat er een bepaalde continuïteit is in uw gedraging, meer bepaald in loop der jaren heeft u herhaaldelijk feiten begaan die uw integriteit in vraag stellen.

Overwegende dat ik daarnaast van oordeel ben dat het algemeen belang primeert op uw individuele of financiële belangen; dat het mij omwille van bovenvermelde redenen te risicovol lijkt om u de toegang te verschaffen tot de delicate sector van de private en bijzondere veiligheid.

Overwegende dat een dergelijke negatieve attitude een doorslaggevend element is in het vormen van een oordeel met betrekking tot de gedragsingesteldheid noodzakelijk bij de uitoefening van bewakingsactiviteiten. Dat voornoemde feiten in uwen hoofde wijzen op een algemene ingesteldheid die niet beoogd wordt door de wetgever ten aanzien van personen die werkzaam zijn binnen de bewakingssector.

Om deze redenen, stel ik vast dat u niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 6, lid 1, 8° van de bewakingswet".

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de formele motiveringsplicht, doordat het onduidelijk is welke feiten de overheid in aanmerking heeft genomen en waarom die feiten de uiteindelijke beslissing rechtvaardigen.

Zulks is volgens de verzoeker vooreerst het geval omdat in de bestreden beslissing niet wordt aangegeven waarom de feiten van 2008 die dateren van meer dan vijf jaar geleden nog relevant zijn en als voldoende worden beschouwd om de identificatiekaart te weigeren. Voorts wordt in de bestreden beslissing ook niet vermeld waarom uit het feit dat iemand in 2008 getracht heeft een bankrekening te openen voor iemand anders en hiervoor een vals identiteitsbewijs zou hebben voorgelegd zonder dat hij hiervan op de hoogte was, kan worden afgeleid dat hij in 2013 niet over het profiel beschikt dat door artikel 7, § 1bis, van de bewakingswet vereist wordt.

Beoordeling

6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet) verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de motiveringswet, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

7. Anders dan de verzoeker aanvoert, is in de bestreden beslissing wel degelijk aangegeven waarom de feiten van 2008, ook al zijn ze niet heel recent, toch in aanmerking worden genomen om te oordelen dat de verzoeker niet over het vereiste profiel beschikt om bewakingsactiviteiten uit te oefenen. In de bestreden beslissing wordt immers uitdrukkelijk het volgende gesteld :

"Overwegende dat ik, hoewel bovenstaande feiten niet meer zo heel recent zijn, in dit dossier rekening dien te houden met de ernst van de tenlasteleggingen. Bovendien blijkt eveneens uit uw dossier dat er een bepaalde continuïteit is in uw gedraging, meer bepaald in loop der jaren heeft u herhaaldelijk feiten begaan die uw integriteit in vraag stellen".

Er wordt bijgevolg zowel verwezen naar de ernst van de feiten als naar de vaststelling dat het gedrag van de verzoeker een bepaalde continuïteit vertoont. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt aldus duidelijk waarom de feiten van 2008, in samenhang met die van 2003 en 2006, als voldoende worden beschouwd om de identificatiekaart aan de verzoeker te weigeren.

Uit de opgegeven motivering blijkt bovendien dat de identificatiekaart aan de verzoeker geweigerd wordt omdat de minister van Binnenlandse Zaken op grond van die feiten van oordeel is dat de verzoeker niet voldoet aan de eis van integriteit die volgens artikel 7, § 1bis, van de bewakingswet het profiel van een bewakingsagent kenmerkt.

De bestreden beslissing laat aldus duidelijk, dit wil zeggen op een voor de verzoeker begrijpelijke wijze, de redenen kennen op grond waarvan zij werd genomen. De motivering is ook afdoende, aangezien zij de bestreden beslissing kan dragen en er geen kennelijke wanverhouding bestaat tussen de inhoud van de bestreden beslissing en de motivering die als verantwoording voor die beslissing wordt gegeven.

Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Standpunt van de verzoeker

8. In een tweede middel wordt de schending van het redelijkheids- en van het zorgvuldigheidsbeginsel ingeroepen.

Volgens de verzoeker is de verwerende partij met de bestreden beslissing buiten de grenzen van haar appreciatiebevoegdheid getreden.

Wat betreft het feit dat hij in 2000 bij zijn aankomst in het land een andere naam heeft opgegeven, merkt de verzoeker op dat hij voor dit feit nooit vervolgd werd, dat hij in 2006 zijn echte naam gebruikt heeft en dat hij volledig legaal in het land verblijft. In de bestreden beslissing wordt trouwens terecht vermeld dat dit feit de weigering van de identificatiekaart niet kan rechtvaardigen. Wat de niet-inschrijving in het handelsregister en het sluikwerk betreft, stelt de verzoeker vast dat hem bij vonnis van 8 december 2004 door de correctionele rechtbank de gunst van de opschorting werd verleend om zijn reclasseringskansen niet te hypothekeren. Acht jaar na de feiten kan dit niet rechtvaardigen dat hij geen identificatiekaart zou kunnen krijgen. Ten slotte, aangaande het feit dat hij in 2008 gepoogd heeft een bankrekening te openen voor een derde, merkt de verzoeker op dat hij voor dit feit niet werd vervolgd, laat staan veroordeeld. Er werd nooit weerlegd dat hij te goeder trouw gehandeld heeft. Dit feit zou bijgevolg de weigering van de identificatiekaart evenmin kunnen rechtvaardigen.

Beoordeling

9. Volgens artikel 6, eerste lid, 8°, van de bewakingswet kan de minister bij de beoordeling van de veiligheidsvoorwaarden feiten in aanmerking nemen die, zelfs als ze niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een strafrechtelijke veroordeling, een ernstige tekortkoming aan de

beroepsdeontologie uitmaken en daarom raken aan het vertrouwen in de betrokkene. Het feit dat de verzoeker voor de feiten die hem in de bestreden beslissing ten laste worden gelegd niet strafrechtelijk veroordeeld werd, doet bijgevolg geen afbreuk aan de wettigheid van de bestreden beslissing.

De minister van Binnenlandse Zaken beschikt bovendien op grond van artikel 6, eerste lid, 8°, van de bewakingswet over een ruime discretionaire appreciatievrijheid. Discretionaire appreciatievrijheid houdt per definitie de mogelijkheid in van uiteenlopende conclusies die elk wettig zijn en meer bepaald elk geacht kunnen worden binnen de grenzen van de redelijkheid te zijn gebleven.

10. Te dezen kan het oordeel van de verwerende partij dat uit de feiten van 2008, in samenhang met de feiten van 2003 en 2006, moet worden afgeleid dat de verzoeker "een gedragsingesteldheid vertoont dewelke niet correspondeert met deze van een bewakingsagent" niet als onredelijk worden beschouwd. Het opgeven van een valse identiteit, het uitoefenen van sluikwerk en van handelsactiviteiten zonder inschrijving in het handelsregister en een poging om een bankrekening te openen met een gestolen identiteitskaart kunnen immers redelijkerwijze worden beschouwd als handelingen die niet stroken met de eis van integriteit die volgens de wet het profiel van een bewakingsagent kenmerkt.

Weliswaar stelt de verzoeker in verband met dit laatste feit dat hij te goeder trouw was en dat hij niet wist dat het om een gestolen identiteitskaart ging. De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing echter niet onterecht dat de verklaringen van de verzoeker aangaande dit feit "uiterst vaag zijn" en "weinig plausibel" zijn, en dat de verzoeker aan de verbalisanten zelf toegaf dat het vreemd was een rekening te willen openen voor een persoon die hij amper kent. Ook in dit opzicht blijkt niet dat de verwerende partij de feiten niet zorgvuldig of onredelijk zou hebben beoordeeld.

Het tweede middel is evenmin ernstig.

11. Vermits de verzoeker geen ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden, is niet voldaan aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie oktober tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron